

INSTITUTIONUM

MEDICINÆ

LIBER PRIMUS.

CAPUT I.

De natura Medicinæ.

Nominis
Medici-
nae ratio.

MEDICINÆ vox cum à medendo, id est, ægris auxiliando deducatur: propriè soli parti Therapeuticae, quæ morbos tollere docet, competit: atque hac significatione olim sub primum Artis hujus ortum à primis illis Medicinæ inventoribus usurpata est. Primò enim pars Medicinæ Therapeutica, quæ scilicet maximè urgeret, & imprimis necessaria esset, inventa est: Deinde adjecta est ea quoque pars, quæ præsentem sanitatem tuetur. Retenta tamen postea antiqua appellatio, & toti arti attributa est. Non aliter ut Geometriæ vox, quæ originem à metienda terra traxit, nunc multò ampliore significatione usurpatur.

Ut verò ipsa Artis medicæ Natura, quæ meritò omnibus, qui illi operam suam addixerunt, notissima esse debet, claris sub còspectum ve-

niat; quinàm ejus Finis sit; ad quod disciplinarum genus pertineat; & subjectum, in quo occupatur, primò explicandum est. His enim cognitis, ipsa Medicinæ Natura sese ob oculos offeret, definitionemq; ejus constituere, non erit difficile.

Finis quidem Medicinæ extrinsecam, ut putamus, controversiam <sup>Finis Me-
dicinae.</sup> positus est, atq; apud omnes in confesso habetur: Medicinam de sanitate esse sollicitam, & in eo occupari, ut præsens còservetur, atq; amissa restituatur. Hoc enim fine & c. <sup>Origo
Medici-
nae.</sup> olim Medicina inventa est, & nunc excolitur. Nam cum animadvertent homines, corpus nostrum non in eodem statu perpetuò persistere; sed nunc secunda valetudine frui, nunc cum morbis conflictari; simulq; intelligerent, longè beatiorrem & feliciorrem esse eorum statum, qui secunda valetudine fruuntur, quàm eorum, qui morbis affligun-

A

cur?